

Motion till riksdagen

1988/89:So320

av Barbro Sandberg (fp)

Kostnadsansvaret för gravt rörelsehindrade gymnasieelever

Som ett led i ansträngningarna att skapa jämlikhet för svårt rörelsehindrade ungdomar vad gäller studier vid gymnasieskola tillskapades en gång resurserna vid Skärholmens gymnasium. Verksamheten där har under en följd av år varit ett försök. Fram till januari 1987 svarade staten för finansieringen av omvårdnadsverksamheten. Därefter har finansieringen ändrats så att hemkommunen betalar 60 % och hemlandstinget 40 % av kostnaderna för omvårdnadsverksamheten.

Staten har ansvaret genom "styrelsen för vårdartjänst" för dem som bedriver eftergymnasiala studier vid folkhögskola, universitet eller högskola. Men för att komma så långt måste man ha genomgått gymnasieskola. De allra flesta ungdomar, även handikappade, kan i dag gå i gymnasiet på hemorten. Det är alltså en mycket liten grupp, 50—70 elever, som inte kan det beroende på att de är mycket gravt rörelsehindrade. Det finns inget motiv till varför inte svårt rörelsehindrade elevers gymnasieutbildning skall bekostas med statliga medel, när staten t.ex. redan står för de gravt hörsel-skadade elevernas gymnasieutbildning i Örebro.

Om inte gravt rörelsehindrade elever garanteras denna rätt till ett studie-socialt stöd efter sina egna behov, blir de den enda grupp elever, vars rätt till utbildning kommer att ifrågasättas. Deras behov av anpassad pedagogik, kombinerat med omvårdnad och habilitering, bör ses utifrån ett studiesocialt perspektiv och inte utifrån socialtjänstlagen och där bli prövad som ett biståndsärende, vilket faktiskt hänt.

Vi vet också genom olika studier som gjorts, att andelen svårt rörelsehindrade ungdomar, som genomgår gymnasieutbildning, är klart lägre än vad som gäller för andra ungdomar.

Nya larmsignaler vad gäller dessa ungdomars skolgång kommer. Enligt uppgift överväger intagningsnämnden i Stockholms län att inför årets antagning till Skärholmens gymnasium tillämpa en prioriteringsmodell som ytterligare missgynnar elever som bor utanför Stockholm. Det vore inte acceptabelt. De få platser som finns borde fördelas efter behov oberoende var i landet eleven bor. Om denna antagningsmodell kommer att genomföras kan konsekvensen bli att svårt rörelsehindrade ungdomar bosatta utanför Stockholm, inte kan få komma till Skärholmen även om kommun och landsting betalar kostnaderna.

Det är alltså nödvändigt att regeringen omedelbart tar sitt ansvar även för denna lilla grupp ungdomar. Det måste anses som ett misslyckande, att man

ser sig tvingad att stoppa undan frågan i den sittande handikapputredningen med ty åtföljande fördröjning. Hur många ungdomar kommer att bli utan gymnasieutbildning på grund av regeringens agerande. Frågan kan givetvis inte besvaras, men om det så bara är en enda, så är det katastrof för den människan.

Mot. 1988/89
So320

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts angående ansvaret för svårt rörelsehindrade ungdomars gymnasiestudier.

Stockholm den 24 januari 1989

Barbro Sandberg (fp)